

De voortplanting van goudvissen

Vele mensen horen het in Keulen donderen als er gepraat wordt over kuitschieten. Bij sommigen gaat deze periode zelfs voorbij zonder dat ze de kleine signalen begrijpen die een belangrijk moment aankondigen in onze waterbiotoop.

Water is een slechte geleider. Zo zal het enkele dagen duren voor de watermassa reageert op de warme buitenlucht. Het omgekeerde effect is dat bij plotse koude de vijver maar langzaam zijn warmte prijsgeeft. Blijft de zon van de partij en ligt de vijver onder zijn invloedsfeer dan gaat de temperatuur vooral in de ondiepe gedeelten oplopen en snel boven de 20°C uitstijgen. Bij zulke gelegenheden in het voorjaar is het de ideale tijd voor de vrouwtjesvissen om kuit te schieten.

Het eerste signaal wordt gegeven door de rusteloosheid van de vissen. Sommige mensen schrikken en denken dat de vissen in een gevecht verwickeld zijn geraakt. Door hun onwetendheid zetten ze de dieren apart hetgeen soms resulteert in de dood van het vrouwtjesdier. De natuur belaste het mannetje om het vrouwtje te helpen bij het afstoten van de duizenden eieren. Twee of meer mannetjes jagen achter het bewuste vrouwtje en drukken met hun kop tegen de zijlijn van de vis om de lozing van de eieren te bevorderen. Het hele spektakel duurt soms een hele dag of langer. Deze tijd eten de dieren weinig of niet. Het is dus overbodig om te voederen.

Om de aanhechting van de eieren te bevorderen, in bijvoorbeeld een plantloze vijver, is er materiaal te koop in de handel. Zelf is het een klein kunstje om met wat net en enkele stenen een worstvorm te creëren die we met een koordje aan de zijwand van de vijver bevestigen. Een net waarmee het ondiepe gedeelte is afgespannen, bevordert de kuitafscheiding van de vis en doet ook dienst als opvang voor de drukkende lijven. Tevens dient het net als beschermplaats voor het latere jongbroed.

De eieren worden met de staart door het net uitgewaaid en zetten zich vast op de voorziene vangwand in de planten of op de algen. Het is onvoorstelbaar wat een massa eitjes zich verankeren in het net en de omgeving. Op sommige plaatsen krijgen de draagvlakken een dichtheid van witte eitjes die het water verkleuren. Op natuurlijke wijze wordt meer dan de helft van het gebroed slachtoffer als voeding voor de andere vijverbewoners.

Na de transformatie tot visje wordt nog een deel uitgedund door ziekte en door rovers. Uiteindelijk overleven de sterksten om in de levenskringloop voor een later nageslacht te zorgen. Bij professionele kwekers wordt het geslachtsrijpe vrouwtje samen met enkele mannetjes in een apart bassin geplaatst. Na het kuitschieten worden de vissen verwijderd en het levenswater warm gehouden. In een later stadium wordt door kenners een selectie doorgevoerd in het jonge visbestand. Dit gebroed

gaat in grote ontsmette verzamel tanks en doorloopt een reeks van criteria om uiteindelijk op de markt te worden verkocht. In onze waterplas laten we het best de natuur zijn gang gaan en is het de hoofdzaak om het kuitschieten op te merken en niet met een net de algen te gaan verwijderen.

Na enkele weken krioelt het vanschichtig rond zwemende larfjes. Ze voeden zich de eerste maanden uitsluitend met alg wat ook de dikkopjes, larven van kikkers, als voeding gebruiken. Daarom zijn algen niet alleen nuttig in deze tijd maar ze gunnen het jongbroed ook de zo noodzakelijke schuilplaatsen in dit prille stadium.

Het selectief kweken van een soort laat men best over aan professionele vaklui. Maar men hoeft zich niet de voldoening te ontzeggen van een eerste eigen kweek.

Tenslotte krijgen uw eerste jongen een apart plaatsje in uw hart. Worden ze later groter en komen er weer nakomelingen dan is een bevriend vijverlieffhebber erg blij met die gift als blijk van vriendschap.

